

den, der har fundet Sted for Nordruplund, men ganske vist af et mindre Omfang, nemlig Eftergivelsen af et lignende Dræningslaan som det, der skulde forrentes og afbetales paa Hovedgaarden Nordruplund; men det hører til dels ind under de samme Betragtninger, som vi have gjort gjældende med Hensyn til Nordruplund, saa at jeg ikke behøver at opholde mig derved.

I Betænkningen under No. 159 findes en Bemærkning om den Foranstaltning, der fra Ministeriets Side har fundet Sted ligeoverfor Viby Høiskole, idet Ministeriet unddrog denne Høiskole Statstilskud paa Grund af den Anklage, der er fremsat imod denne Skoles Leder, den nuværende Folkethingsmand fra Odder (Bjørnbaa). Jeg har allerede ved første Behandling af Finansloven omtalt denne Fremgangsmaade fra Ministerens Side og paa vist det Konsekvente i den Holdning, den høitærede Minister paa dette Omraade har indtaget, og det temmelig Urimelige i den hele Fremgangsmaade, som han har fulgt, ligesom det ogsaa er klart for Enhver, at hvis man bliver ved at følge denne Praxis og altsaa paa Grund af politiske Udtalelser, som ikke behøve, stryger Høiskoler ud af Listen paa dem, der skulle have Statstilskud, eller hvis Clever kunne faae Hjælp fra Statens Side, saa omdanner man efterhaanden Høiskolekontoen til et Slags Naadesekretariat, hvor politiske Fortjenester blive afgjørende. Men desuden er der den Mærkelighed ved denne Foranstaltning fra den høitærede Ministers Side, at han ikke har fundet Anledning til at forhøre vedkommende Forstander. Hele denne Foranstaltning har den høitærede Minister truffet alene i Henhold til Embedsmænds eller Andres private Udsagn; men Svar og Oplysninger ere ikke indhentede fra vedkommende Forstander selv. At dette ikke er i sin Orden, tror jeg, Enhver vil være enig i. Selv om man, om jeg saa maa sige, er saa mikroskopisk anlagt, at man tror at burde gjøre Væsen af den Slags Udtalelser, tror jeg, at man i alt Fald bør høre Vedkommende selv, inden man træffer den Slags Foranstaltninger.

Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa den i Betænkningen under No. 162 givne Fremstilling af, hvad der er sket i Anledning af de under Sorø Akademis Skovdistrikt begaaede Misligheder. Det vil være ærede Medlemmer bekendt fra Bladene, at der under dette Skovvæsen har fundet temmelig omfattende Uordener Sted. Forhørene, som man har uddedt sig, har man ikke faaet, men derpaa ligger der jo ogsaa mindre Vægt, efter som Fremstillingen indeholder tilstrækkelige Oplysninger. Denne Fremstilling gaar

ud paa, at en Del Skovfogder have gjort sig skyldige i en Del Misligheder og Uordener, for en enkelt Vedkommende i Thyvert, og at man dernæst har fundet Grunden til disse Misligheder, dels i et slet Opsyn, dels i en daarlige Ordning af Administrationsforholdene, og endelig at man har truffet visse Foranstaltninger, hvorved man mener, at lignende Misligheder i Fremtiden kunne forebygges. Jeg skal med Hensyn til denne Skrivelse gjøre opmærksom paa tre Ting, for det Første den, at de fleste af disse Uordener ikke ere opdagede af den overordnede Kontrol, men i Henhold til Anmeldelse af Private. En Enkelt, Skovfoged Hans Nielsen af Ørnstrup, er bleven anmeldt af en Skovrider, og det er blevet konstateret, at han har stjaalet Brænde til et Beløb af ialt 131 Kr., og derfor er han bleven straffet. Men de andre Personer, som have været Gjenstand for Undersøgelse, og som senere have viist sig at have begaaet Uordener og Misligheder i deres Tjeneste, vilde rimeligvis aldrig være blevene tagne i Forhør og satte under Tiltale, hvis ikke Private havde taget sig af Sagen. Det minder om den Maade, hvorpaa det gik til i Horsens, hvor der ogsaa i en lang Række havde fundet Uordener Sted, som først kom frem, da en af selve Deltagerne, en Lugthussfange, var bleven fjed af det og havde fortalt det. Det tør ikke være saa. Den overordnede Administration maa være saadan, at den selv kan opdage Misligheder af denne Natur. At saadanne gennem en lang Række af Aar — saaledes som det synes at have været Tilfældet — have kunnet gaa upaa-talte hen, tyder paa en Slaphed i den overordnede Administration. Men naar der altsaa er al mulig Grund til at antage, at en saadan Slaphed er til Stede, da er det ganske mærkverdigt at se, at medens man indleder Undersøgelse mod de Underordnede, Skovfogderne, ses der ikke at være gjort det Allermindste for at faae oplyst, hvortil det ligger, at vedkommende overordnede Embedsmænd ikke have opdaget disse Forseelser, og at de have ladet disse Uordener passere gennem en Række af Aar. Thi det fremgaar jo ganske klart af Skrivelsen, at en Del af de Uordener, som have givet Anledning til Angibelsen, er Ting, som det overordnede Opsyn har været

Rettelser.

Sp. 565, S. 20 f. n.: „10de April 1874“, læs: „23de Mai 1873“.